

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occupationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XVIII. Gratia Deo agendæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

quàm pulcher, quàm totus pulcher erat in morte, & post mortem! Ita illi. Reliqua fufius in eius vita. Maximiliani Bauariæ Ducis vox est, audità *P. Martini Sideler* morte dicentis: *Beati qui in Societate vestra moriuntur.*

Breuiar.
annuar.
Coll. Mo-
nac. 1615.
pag. 19.

CAPVT XVIII.

Pro pretiosa occupatione, ager gratias Deo quàm tenerrimas agat, quòd in Societate Iesu moriatur.

IPSA etiam anima, in victimam, & holocaustum grati animi, per mortem offerenda est Deo, quòd te (id quod per SS. omnium intercessionem in Societate petiisti quotidie) Deus in suo sancto seruitio confortare & conseruare sit dignatus vsq; ad mortem, mortem autem in cruce Iesu, in amplexibus Crucifixi, in sinu Mariae obeundam. In Cæsareis castris *P. Ioannes Roruuolf* ob morum sanctitatem passim Angelus vocabatur. Atq; hic Angelus ipso S.P.N. Ignacij natali die ad cæleste Angelorum Collegium accersitus, æternæ pacis patriam est ingressus. Duodeuigesimo ante obitum die, cum iam æger decumberet, duos, eosq; olim cum inter viuos agerent, sibi familiares, Patres vidit, agnouit; & ecquid vitæ iam pridem functi aduenissent perconctatus, responsum audiit,

In Litanis
SS. oo.

1646.

audijt, disertè dicentium; adesse se, vt amicum suum ad cælestem Societatem inuitarent. Et verò adeò valuit inuitatio, vt cælestium plenus deliciarum *Ioannes* totus per reliquos vitæ dies hiaret in cælum, neq; alium nisi de felici excessu sermonem admitteret. Ita nos præcessit eò quò fuit inuitatus. Iamq; nos & ipse, & omnes alij cælesti Societate donati, inuitant, quotquot illuc siue cruentà siue incruentà morte euasere fortunati, quorum iam felix fortuna peracta est.

2 *P. Francisco Suarez* in Societate viuere, ac mori tanto solatio fuit, vt morituro frequens illud esset in ore suspirium: *Expectans expectavi Dominum! Quàm dilecta tabernacula tua, Domine!* Ibi suavi quasi deliquio, placido quodam, tacitoq; gaudio fruebatur, ceu iam præ foribus esset, vt intraret in gaudium Domini sui. Mox ab illa quiete, atq; lætitijs ad se redux, tametsi multa sæpè de felici beatæ mortis iucunditate audijffet, legisset, dixisset, superante tamen omnia proprià experientia, vltima inter gaudia, in ipso vitæ huius alteriusq; confinio, voce iucundà dixit non iam illaudatum illud *Non putabam*, verùm admirabilium, quas prælibabat, lætitiarum testem vocem: *Non putabam tam esse suaue, tam dulce mori.* Atq; hac ille suavi dulciq; morte, in æternas vitæ immortalis, dulcissimasq; delicias est admissus anno ætatis 70. Societ. 54.

Inuicamar
ad cælum.

25. Sept.
1617.

Hanc ego experientiam tuo etiam ac meo exemplo testatam esse desidero, lector, ut opinione nostrà maior sit nobis ipsa experientia pulcherrimè moriendi.

1605.

3 Treuiris *Georgius* tiro moriens, mirabili gaudio exultans, *Deum* prædicare non desistebat, hisce vocibus, ad stuporem audientium: *Benedictus Deus in æternum. Benedicamus Patrem, & Filium, cum Spiritu sancto. Benedictus Deus, qui me ad hanc felicem horam perduxit. Et obiit.*

1651. 8.
Oct.

4 *Ioannes de Neue* Coadiutor septuagesimo ætatis anno Mechliniæ diem vitæ clausit extremum. Omitto de illo nunc reliqua. In morbo, quantumuis feбри ac siti arderet, nunquam tamen, quo refrigeraretur, aut quod biberet, petijt; si vltro aliquid offerretur contentus: idq; Christi grauiora passi exemplo. Sui afflictandi semper amantissimus, omnes corporis afflictationes, quas iuuenis in vsu habuerat, ad vltimam vsq; ætatem constantissimè tenuit. Aeger iunctis ferè in precantis modum manibus reperiebatur; atq; illud sæpè ingeminabat suspirans: *Quid retribuam tibi, Domine, pro omnibus, quæ retribuisti mihi, & adhuc tribuis?* Solatio admirabili exultantem interrogauit quispiam: Ecquid sibi maximo solatio esse putaret. Respondit: quòd in Societate moreretur. Atq; eam in rem, præter quotidianum, ordinariumq; suum rosarium, aliud

aliud addidit, quod ille pro felici morte in Societate constanter obeunda singulis vitæ suæ diebus, per postremos, eosq; multos, vitæ suæ annos, certà ad id præstitutà horà perseveranter dixit. Hinc illi tanta per omnem vitam, & maximè sub mortem, è vocationis dono fluentia cordis solatia. Imò obseruatum est, illum eadem horà felicem animam exhalasse, quà destinatum suum Rosarium iam inde à 40. & ampliùs, annis, quotidie pro sanctà in Societate perseverantià, & fortunato in illa exitu persoluebat.

Corona
pro perse-
uerantia
quotidie
recitata.

5 Longum nominum Catalogum texere deberem, si meminisse vellem singulorum, qui sub vitæ finem *Te Deum Laudamus*, dixerunt, vel dici petiuerunt in vltimum carmen gratiarum actionis, quòd in Societate *Iesu* morerentur.

6 *P. Ludovicus Carlier* Tornaci excessit vità. Is ad mortem præclare se vitam suam compositurum arbitrabatur, si audita ex encyclicis, vt vocant, de morte nostrorum literis præclara virtutum exempla ad suæ imitationis supellectilem colligeret. Vocationis amantissimus, Nostris post acceptum viaticum id in monitis dedit, vt amarent vocationem suam, & dignè eà ambularent, &c. Quod ad me attinget, inquiebat, gaudeo me mori in Societate: magis gauderem, si *Dei* causà morerer, etiam in patibulo: quem rogo, vt dignetur

1615. 6.
Maij.

Imitatio
meliorum.

Desideriū
Martyrii.

V 2 respi-

respicere hanc voluntatem; cui ex animo supplico, vt sanguine suo deleat omnia peccata mea, & misereatur animæ meæ. Ita ille. De Martyrij desiderio conceptis verbis sub mortem expresso complura sunt exempla, quæ omitto.

1690. 20.
Iulii.

7 P. Petrus Schleumer Monasterij Eistia prius quàm expiraret, *Te Deum Laudamus*, cecinit, pro vocatione gratias agens, & quibus poterat viribus de obeunda in castris Iesu morte exultans. Vltimis deinde, ac infimis precibus rogauit, vt completo vocationis suæ beneficio, id est, morte in Societate à se obità, statim atq; consuetum æris campani signum suæ mortis index dabitur, omnes, omnes, qui suis precibus flecti dignarentur, in anathema æternæ gratiarum laudationis pro vocationis suæ cum vitâ completæ beneficio verè magno, verè æstimando, *Te Deum Laudamus*, *Deo* dicerent; ita amicum mortuum in agendis *Deo* pro gratiâ illâ tantâ gratijs adiuturi.

Rogandi
alii vt nos
in agendis
Deo gratijs
iuuent.

1574.

8 P. Sebastianus Romens moriens gaudebat quòd nunquam ad vllius è Societate dimissionem suum suffragium dedisset. Dicebat ille Societatis filios nunquam, nisi in morbo, quiescere; aliàs semper, & sine requiete, fatagere pro *Dei* gloria. Et verò talis erat ille, quales alios æstimabat. Vidit illum iam ex humanis ablatum P. Iulius Mancinellus, in

Quiesce-
mus in ca-
lo: nunc la-
borandum.

orna-

ornatissimo lecto, sub conopeo candido, placidissimè quiescentem. Sic ibi quiescemus. Interea dum valemus, laborandum: dum ægrifumus, etiam laborandum est morbo, doloribus; ex renibus, capite, membris alijs. Gratia Deo, qui nos in laboribus tali quiete coronandis collocavit.

9 P. *Theodoricus Gerardi* (quem dixi mortuum Viennæ in Austria, audito prius concentu Angelico) à sacro Oleo, & gratijs pro eo beneficio cumulatè actis, dixit quòd quemadmodum in sanctæ fidei rebus dubitare ac deliberare nefas est; ita in vocatione nullum dubitandi, nullum deliberandi esse locum relictum. Si quid igitur vnquam aduersus eam diabolus cogitationi obijciat, illicò, vt fit in rebus fidei, abigendum.

Hist. Soc.
p. 2. l. 2.
n. 119.

10 P. *Gonzalvus Barnouus* in Perù sub vltima iam vitæ spatia: Quis, inquit, non altissimè sentiat, Patres mei, de Societatis Instituto? O quam religionem! O quàm certum, centuplum, quod in illa morientibus promittitur! O quale centuplum! Et vixit! Disce à moriente, quis de instituti reuerentia debeat sensus esse viuentium, & quæ leges lætitiæ in eo accuratè seruando.

23. April.
1620.

11 M. *Carolus de Pau* infimæ Grammaticæ docendæ iterùm datus, ad Crucifixum cordi admotum, & amplexu adstrictum; O Bone, ò Bone Iesu! Iesu, aiebat exclamans,

quàm

quàm bona, quàm Sancta Mater Societas Iesu!
 Et inuocato dulcissimè B. suo Aloysio, ad
 Medicos de vitæ spe ab aliquo interrogatus
 inquit: Actum est, Domini Doctores, actum
 est. Ad Cælum imus: ad cælum. Nolite
 obsecro me hîc retinere; iam vocor ad men-
 sam cælestem. O quàm splendidè ibi epula-
 bor! Mox ad Patrem: Iam tempus est, ò mi
 Pater: dic *Proficiscere, anima*: quam comen-
 dationem iterum redordiri paranti Patri;
 Non est opus, inquit Carolus, mi Pater: satis
 est. Iam vado. & in illa verba, moriens defecit.

Gandavi
 1621. 5.
 Sept.

1599. 17.
 Ian.

12 Montis regalis Collegium extulit
 P. Ioannem Baptistam Vaninum. Cùm primùm
 decubuit (verba sunt annuarum) nunc de-
 mum, inquit, agnosco non irritas meas fuisse
 preces: Siquidem grauis annis, parùm idoneus
 laboribus, *Deum* supplex pro finiendâ vitâ
 rogavi. Manabant interea vbertim lachry-
 mæ indices cælestium animi voluptatum.
 Diuinans quoq; prædixit; se ex eo lectulo
 non surrecturum incolumem, sed circa bru-
 mam migraturum è vita, &c. Certior de im-
 minente morte factus, contentâ voce, & cum
 lachrymis hæc verba ingeminavit: *Iustitia*
Dei! Iustitia Dei! Rectore blandè recolen-
 dam misericordiam suggerente; *Timeo*, inque-
 bat, *ac tremo Iudicem, qui dixit; ego iustitias*
iudicabo. Memoria tamen vitæ in Societate
 exactæ, & mortis in ea obeundæ postmodum
 alle-

alleuauit metum . ac tandem confirmatio-
abijt ad superos .

13 P. *Bonauentura Paradinas* cùm Landf-
pergà Monachium æger abiret, Nouitijs suis
intentionem sanctam, orationis, mortificatio-
nisq; studium commendauit. Ad hæc resigna-
tam quandam animi æquitatem: *ut cùm extre-
ma hora uenerit, possimus dicere; Domine me
tibi semper tradidi.* deniq; mutuam charita-
tem, & pium B. Virginis cultum, studiosumq;
obsequium. Sub mortem, felicem prædicabat
eam, quæ in Societate vita exigitur; quòd
vel nemo grauiùs in ea peccet; vel quantocyùs
peccata corrigat.

1595. 5.
Octob.

Tradere
se Deo.

Vocatio.

14 P. *Ignatius Martinus* primà eius quo
decessit anni die, dixit: Se verò enixè optare,
& facturum id, si quidem posset, totam vitam
reliquam positis humi humillimè genibus
traducere supplicem: & iunctis, ac porrectis in
cælum perpetuò manibus nil aliud agere,
quàm quantas, quantas, quàm enixè impen-
sèq; posset, gratias agere Sancto, suaui, & libe-
rali Deo, quòd sibi à puero ad 70. vsq; ætatis
annum in Societate viuendi gratiam esset lar-
gitus. Duos ferè menses adhuc inter hos actus
viuentem, & meritis, vt olim ex vita patebit,
plenum, pulchra mors in ciuium Sanctorum
Societatem asseruit.

1. Ian.
1598.

Gratiæ Deo
agendæ.

28. Febr.

15 P. *Ioannes Francisci Cortraci* 77. æta-
tis anno è vitæ statione vocatus est, id quod
arden-

7. Ian.
1624.

Quotidie
B.V. oran-
da pro fe-
lici morte.

ardenter cupiebat, vt ab omni peccandi pe-
riculo procul esset. ideòq; aiebat: Domine,
imponere mihi finem qui nunquam impono.
Da hic patientiam, & postea indulgentiam.
Audierat primo in tyrocinio vocem nec hu-
manam, & certam, dicentem: *Ioannes, si in So-*
cietate perseueraueris, saluaberis. Tres quotidie
Diuinæ Matri Coronas dixit; vnā pro ani-
marum fidelium in purgatorio leuamento:
alteram, ac tertiam gratiarum, pro beneficio
vocationis ad Societatem, & pro felici obi-
tu in ea obtinendo. Fugiente licet iam ani-
mā, & in ipso mortis ac vitæ confinio se vi-
dens, tamen; orate, inquiebat, pro me,
ne vocatione excidam.

C A P V T X I X.

*Si omni humanā ope te in morte videas
destitutum, quid tunc agendum.*

I **A** Gendum id quod egit is quem nunc
narrabo. Sancti illius *Francisci Xa-*
uerij, tantis cæli ac terrarum splendoribus,
dotibus, honoribus admirandi, vitam si æsti-
mes, & admirabilitatem gestorum, teste etiam
cælo; putabis mortem illius fuisse omnibus
cæli terræq; opportunitatibus plenam. Et ta-
men ille Xauerius in æstimatione *Dei*, *Dei*
Matris, Cælitum, ac hominum, tantus, ma-
ritur